

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 45

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ πωρομή Εἰρηία καὶ προπληρωμὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμαὶ 12, διὰ τὰς Ἑκταρχίας δραχμαὶ 18 καὶ διὰ τὴν Ἑκταρχίαν δραχμαὶ 20.
Ἀγγέλαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα καὶ ἰδιαιτέρως συμφωνίαι.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 27 ΙΟΥΛΙΟΥ 1886

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΛΙΖΤ

Ὁ κλεινός οὐγγρος καλλιτέχνης, οὗ τὸν θάνατον ἀνήγγειλεν ἡμῖν πρό τινων ἡμερῶν ὁ τηλέγραφος καὶ τοῦ ὁποίου, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλομούσως ἰδίως εἰς οὓς ἀγαπητὸν τυγχάνει τὸ ὄνομα τοῦ Λίτζ, δημοσιεύομεν ἀνωτέρω τὴν ἐκφραστικὴν εἰκόνα, ὑπῆρξε περιεργότατη καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσα προσωπικότης. Τὸ φυσικὸν δῶρον τοῦ Λίτζ, ὅπερ βραδύτερον ἔμελλε νὰ τῷ ἐξασφαλίσῃ παγκόσμιον φήμην, ἐξεδηλώθη παρ' αὐτῷ ἀπὸ νηπιακῆς ἡλικίας. Ὁ πατήρ του, ὑπάλληλος ἐν τῇ διαχειρίσει τῆς περιουσίας ὑπερπλούτου τινός εὐπατρίδου, βλέπων τὰ πρόωρα μουσικὰ χαρίσματα τοῦ υἱοῦ του ὑπεδοήθησε καὶ ὑπέθαλψε τὰς κλίσεις αὐτοῦ. Οὕτως ἐννεαετής ὁ Λίτζ εἶχε προχωρήσει τοσοῦτον εἰς τὰς μουσικὰς αὐτοῦ σπουδὰς, ὥστε παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ δημοσίου, δοὺς τὴν πρώτην του συναυλίαν, συναυλίαν ἣτις κατέστησεν ἀμέσως τὸ ὄνομα του πασίγνωστον. Περιφερόμενος ὑπὸ τῶν γονέων του ἀνὰ τὴν Γερμανίαν, ὁ μικροσκοπικὸς κυμβάλι-

στής εἴλκυσε ἐν Πρεσβούργῳ τὴν εὐνοίαν δύο μεγιστάνων, οἵτινες ἀνέλαβον νὰ τὸν εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Ὀδεῖον τῆς Βιέννης, πρὸς τελειοποίησιν ἐν τῇ τέχνῃ. Ἐν τῷ Ὀδεῷ ὁ Λίτζ ἐμαθήτευσε περὶ τὰ πέντε ἔτη, ἐκεῖθεν δὲ μετὰ λαμπρὰν συναυλίαν, ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους. Ἐκτοτε χρονολογούνται οἱ ἀληθεῖς αὐτοῦ θρίαμβοι. Οἱ παρισινοὶ προσέτρεχον ἄθροοι ὅπως ἀκούσῃ καὶ χειροκροτήσῃ τὸν μικρὸν Λιστ ὅστις τόσον ἐνωρὶς εἶχε καταστῇ μέγας καὶ ἐνδοξος. Κατὰ τὸ 1825 ὁ Λίτζ βαρυνθεὶς νὰ ἐκτελῇ τὴν μουσικὴν τῶν ἄλλων, ἐπεχείρησε νὰ γραψῇ τὴν πρώτην αὐτοῦ σύνθεσιν, συνέθεσε δὲ μελόδραμά τι, ὅπερ καὶ παρεστάθη, ἀλλ' ἄνευ μεγάλης ἐπιτυχίας.

Τὸν Λίτζ ἀνέκαθεν διέκρινε νοσηρὸς τις μυστικισμός, ὅστις κατόπιν ἐπετάθη ἐκ διαφόρων ἀσθενειῶν. Ὡς ἐκ τούτου συνέβαινε πολλάκις νὰ ἀπομακρύνεται τοῦ κοινωνικοῦ βίου, γεινόμενος ἄφαντος. Μεθ' ὃ ἐπανήρχετο ὅπως δρέψῃ πάλιν ἀφθόνους δάφνας, καταθέλγων καὶ γοητεύων τοὺς

ἀκροατὰς αὐτοῦ διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὡραιότερων ἔργων τῶν μᾶλλον διασῆμων μουσουργῶν, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ τῶν ἰδίων, διακρινομένων κυρίως διὰ τὴν χάριν τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τὴν ἄρρητον μελωδίαν. Ἐνίοτε, ἐνῶ ἐπέκρουεν ἐπὶ τοῦ κυμβάλου ξέναις συθέσεις, αἰφνης ἐνεπνέετο καὶ ὑποκαθιστῶν ἐαυτὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ μελοποιοῦ, ἐπεξετέλειεν ἢ συναπλήρου τὴν γνωστὴν σύνθεσιν, διὰ θεσπεσίων ποικιλιμάτων. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐπωνομάσθη ὁ Παγανίνης τοῦ κλειδοκυμβάλου.

Ἡ φυσικὴ τοῦ Λίτζ κλίσις πρὸς πᾶν ὃ τι μυστηριώδες, προϊόντος τοῦ χρόνου, προσέλαβε χαρακτηρῶς θρησκευτικῆς. Κατὰ τὸ 1865 δ' ὁ κλεινὸς καλλιτέχνης ἐδέχετο ἐν Ῥώμῃ τὸ μοναχικὸν σχῆμα, εὐλογοῦντος αὐτοπροσώπως τοῦ Πάπα. Ἐκτοτε ὁ Λίτζ ἐπαδόθη ἰδίᾳ εἰς τὴν συγγραφὴν ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, προκίεσε τὴν μουσικὴν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας δι' ἔργων λαμπρῶν.

Πρὸ τινῶν μηνῶν ὁ Λίτζ διῆλθε διὰ Παρισίων. ὅπου ἐγένετο δεκτὸς μεθ' οἴου ἐνθουσιασμοῦ καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ σταδίου αὐτοῦ. Ἐκεῖθεν μετεκάλεσεν αὐτὸν εἰς Ἀγγλίαν ἢ βασιλίσσα Βικτωρίαν, ἐνώπιον τῆς ὁποίας καὶ ἔδωκε συναυλίας τινὰς ἐξαιρετικῶς, διότι ὁ Λίτζ ἀφ' ἧς ἔλαβε τὸ μοναχικὸν σχῆμα οὐδέποτε ἔπαιξε δημοσίᾳ.

Ὁ Λίτζ ἡσθένησε πρὸ τινος καιροῦ ἐπανελθὼν εἰς Γερμανίαν· οὐχ ἦττον μέχρι τῶν τελευταίων αὐτοῦ στιγμῶν κατεγίνετο εἰς τὴν προπαρασκευὴν τῆς ἀπὸ σκηνῆς ἀναβίβασεως τῶν μελοδραμάτων τοῦ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβροῦ αὐτοῦ Βάγνερ, μεταβαίνων ἐπὶ πορείᾳ εἰς τὸ θέατρον ἐν ᾧ ἐτελοῦντο αἱ δοκιμαί.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἡμέτεροι συνδρομηταὶ νὰ εὐαρεστηθῶσι ν' ἀποστείλωσιν ὅσον τάχιστα τὴν συνδρομὴν των πρὸς τὸν κ. Δημήτριον Δραγούμην (Hellas House Princes Park) εἰς Λίβερπουλ.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ σταθὶς καὶ ἡ πολιτικὴ τῶν Ἀγγλων. — Ἐπιδρομὴ πυρετῶν καὶ δημοσιογράφων. — Λακεδαιμόνιοι Κολόμβοι. — Ἐφημερίδες τῶν ἐφημερίδων. Περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς βασιλικῆς θαλαμηγού.

Χαῖρε, μελάνγχρους κόρη τῶν εὐφρόνων πεδιδάδων μας, χαῖρε, γλυκεῖα σταθίς! αἱ πλήρεις ἡδέος χυμοῦ ραγῆς σου μαυρίζουν ἐλκυστικῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συνηρεφοῦς φυλλώματος τῶν ἀμπελώνων, ὅσαι δὲ ἀκόμη ἀπομένουσιν ὑπερυψοὶ ἢ ἐντελῶς πράσιναι, θὰ ὠρμάσωσι μετ' ὀλίγον καθιστάμεναι μελάνταται ὡς αἱ κόραι τῶν ὀρθαλμῶν τῶν θελκτικῶν χωρικῶν νεανίδων, αἵτινες τὴν ἡμέραν τοῦ τρυγητοῦ θ' ἀποκόψωσι τοὺς βότρους ἀπὸ τοῦ κλήματος καὶ θὰ πληρώσωσι δι' αὐτῶν τοὺς καλᾶρους τῶν, εὐθύμως ᾄδουσαι.

Χαῖρε τροφιδότις τοῦ πληθυσμοῦ μας, μόνον ἄσπιλον προϊόν τοῦ βαισιλείου μας μὴ διαφθαρὲν ὑπὸ τῆς πολιτικῆς. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ πέρυσιν ἐξηγέρθη ἀγρία στρατιὰ ἐχθρῶν ἐναντίον σου· μυρίοι ἐφευρέται ἐπιβουλεύοντα τὴν ὑπαρξίν σου· πικροὶ μαχνημένα στρεβλώσεως ἐπεινοήθησαν διὰ τὴν καταστροφὴν σου καὶ ἤδη, προτοῦ ἀκόμη ὠρμάσης, διασχιπίζουσιν ἀναιδῶς διὰ τοῦ τηλεγράφου

τὰ νικητήρια οἱ ἀλιτῆρι διωκταί σου. Ἀπόρρυσέ τους, ὦ σταθίς! ὠρίμασε ἡσύχως εἰς τ' ἀλώνια κατὰ τὴν ἀφελῆ παλαιὰν μέθοδον· χάριν σοῦ, ὑπομένομεν τοὺς φρικτοὺς καύσωνας καὶ ἀναλογιζόμενοι τὴν ἐπὶ σοῦ εὐεργετικὴν ἐπήρειαν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, ὀφιστάμεθα τὴν καθημερινὴν πυρκαϊῶσιν, μὲ γενναϊότητα Ἀγίων Λαυρεντίων. Ὄριμασε καλῶς καὶ μετανάστευσε ἔπειτα, ὡς οἱ νεώτεροι Λακεδαιμόνιοι τῶν Θεραπνῶν, εἰς τὰ βόρεια κλίματα καὶ ἀναμιγνυομένη εἰς τὴν θερμὴν ποσίδιχαρ τέρψε διὰ τῆς μελιτώδους γεύσεώς σου τὸν λάρυγγα τῶν ἀγαθῶν μας φίλων Ἀγγλων, τοῦ εὐγενοῦς μαρκητίου λόρδου Σκλισβούρ, τοῦ ἀγκητοῦ μας προστάτου μας Γλάδστωνός μας, διὰ νὰ φανῇ ὅτι ἀποδίδομεν καλὸν ἀντὶ κακοῦ, καὶ μέλι ἀντὶ ἀψίνθου.

... Καὶ νῦν, ἀφοῦ προσηγορεύσαμεν τὴν σταθίδα, ἔπρεπε, διὰ νὰ φανῶμεν δίκαιοι, νὰ χειρετίσωμεν καὶ τὸ ἕτερον γνήσιον ἐπίσης προϊόν τῆς χώρας, τὰς διαφόρους δηλαδὴ ἐπιδημιακὰς ἀσθενείας, αἵτινες τόσον εὐχαιροῦνται νὰ διέρχωνται τὸ θέρος ἐν τῇ πόλει μας, ἀποκτήσασαι ἀναμφισβήτητα δικαιώματα ἐγκαταστάσεως χάρις εἰς τὴν μέριμναν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἀξιοπκίνως ἤδη πρὸ πολλοῦ ἐφρόντισαν νὰ εὐρύνωσι τὴν περιφέρειαν... τῶν νεκροταφείων. Παρατιθέμεθα ὅμως τῶν προσφωνήσεων ἵνα μὴ ἐξεγειρώμεν τὴν ἀμύλην τῶν συναδέλφων καὶ μήπως τὸ ἐνδιαφέρον προκαλέσῃ καὶ ἐφέτος δευτέρην ἐπιδρομὴν τῶν δημοσιογράφων—πολὺ βεβήκως φουθερωτέρην τῆς τῶν πυρετῶν—εἰς τὴν ἀπαίσιαν Ρούφ καὶ εἰς τὸ Γκαζοχώρι.

Μία ἀπορία ἐν τούτοις ἐγείρεται. Πῶς ἐπιτρέπουν οἱ δήμαρχοι καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ν' ἀποκλῶνται οἱ πυρεταί, τοὺς ὁποίους προστατεύουσι, κακοήθεις; Ἢ ἐπίθετον αὐτό, ἔστω καὶ κατ' ἀντανάκλασιν, δὲν ζημιοῖ ἄρα γε τὴν ὑπόληψιν των;

... Καὶ μετὰ τὴν σταθίδα καὶ τοὺς πυρεταί, ἐξαντλοῦνται σχεδὸν ὁλοσχερῶς τὰ ἰσχνὰ θέματα, ὅσα μετὰ πολλῆς φειδοῦς μόλις παρέχει ἡ ἀγνοία ἐπαγῇ τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἀδολεσχίαν τῶν χρονογράφων. Διότι οὔτε ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶνε τόσον ἐνδιαφέρουσα, οὔτε εἰς περιωπὴν ζητήματος δύνανται ν' ἀνχλωσὶ τὰ ὑστεροτύκια τῆς βουλῆς, αἱ ἐκλογαὶ δηλαδὴ τοῦ κ. Ἰατρίδου ἐν Βύρτανι καὶ τοῦ κ. Καραπαύλου ἐν Πολίχ, καὶ ἡ λογοδοσία περὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ βουλευτοῦ Βώλου κ. Ἀξελού ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ. Τὰ μόνον ζήτημα περὶ οὗ ἡσχολήθη κατ' αὐτὰς ὁ τύπος καὶ πῶς ζωηρότερον ἦτο τὸ περὶ τῆς μεταναστεύσεως τῶν Λακεδαιμονίων τοῦ δήμου Θεραπνῶν εἰς Ἀμερικὴν, ἥτις ἤρχισε νὰ ἔχῃ καὶ πῶς ζωηρότερος μεθ' ἡμῶν σχέσεις. ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν περὶ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου γραφέντων ὑπὸ τῶν ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων. Ἀλλὰ δὲν νομίζομεν ὅτι ἔχουσι δίκαιον οἱ συναδελφοὶ νὰ ταράσσωνται διότι εἴκοσι ἢ τριάκοντα δημόται τῶν Θεραπνῶν μεταβαίνουν εἰς τὸ ἕτερον ἡμισφαίριον διὰ νὰ θεραπεύσωσι τὰς ἀνάγκας των. Οἱ συμπολίται καὶ ἐκλογεῖς ἴσως τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, τοῦ πρῶτον ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, τοῦ κ. Δημητράκη καὶ τῶν ἄλλων πολιτικῶν ἀνδρῶν πολλὰ δύνανται νὰ διδασθῶσιν ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ ἐκ τῆς παραβολῆς καὶ ἐπιστρέφοντες ἴσως διδάξουσιν καὶ ἄλλους.

... Αἱ ἀστείότητες τοῦ τύπου :

Μεταξὺ τῶν ἄλλων περιέργων ὅσα ἀνέγνωμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ διαδόχου ἦτο καὶ ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ *Εὐθροφύλακος* περὶ τῶν κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ βασιλόπαιδος. Τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο παρέχει ἰδέαν τινὰ τοῦ